

La conselleria que vosté presidix deu col·laborar, coordinant-se i, per suposat, reunint-se en la federació d'esports de muntanya, clubs, organitzadors i esportistes. Totes les proves que se realitzen s'han de publicar en tres, sis, inclús un any abans de la prova, depén del nivell.

Els organitzadors, tal com estan avui les coses, estan molt preocupats pel risc que corren totes les curses de muntanya de la Comunitat Valenciana. La província de Castelló és la que més proves realitza de tota la Comunitat Valenciana. Les proves són de caràcter nacional i internacional, i l'any que ve la MIM serà campionat del món.

Espere..., esperem que tot este desgavell estiga solucionat pel bé dels esportistes i el turisme on se fan estos esdeveniments esportius. Cal recordar que tots els municipis on es realitzen este tipus de proves tenen en elles el millor *escape rate* per a poder promocionar els pobles de l'interior.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Conseller, té vosté la...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, diputada.

Dir-li que, si no és que n'hi haja un decret o el decret que n'hi ha... No hem fet ningun decret nosaltres. Per tant, no n'hi ha ninguna aplicació de cap decret. El decret que estem aplicant és de 2008. I el que s'ha fet després és una resolució que el desenvolupa, i eixa és la resolució que també s'està mirant.

En el decret seu, de l'any 2008, per tant que està vigent més de huit anys i que si generava problemes anteriorment igual és que miraven cap a un altre costat o no, però ahí dictava molt clar que en preemergència 3, en preemergència 3 no es podien fer determinades activitats esportives. I això és el que diu el decret seu, el de 2008, que és el que s'ha estat aplicant fins ara.

I donar també dades. Vosté ha dit que n'hi han 2 curses que s'han suspés; se n'han demanat 87, en este període. Per tant, al 97,7% s'ha donat permís. És a dir, que no..., estem generant una alarma del 2,3% i no del 97,7 que s'ha anat autoritzant.

Dit això, ¿s'ha de revisar la normativa? Sí, clar que sí. Per això hem fet eixa comissió. ¿S'ha de fer una nova ordre, un nou decret, que determine de millor manera i que done equilibri – que des de 2008 a ara han canviat molt les coses –, que done equilibri a la pràctica esportiva en la preservació del medi ambient i també en la prevenció de riscos, com poden ser els incendis forestals, que n'hi han i que tenim eixa necessitat de prevenció? Sí. Per això està la normativa de caire transversal, eixa comissió; i, per tant, anem a canviar.

Li informe també que ahir mateix la consellera de medi ambient..., per allò que deia, que evidentment que estem coordinats i estem en el mateix posicionament; de fet, la posició és la mateixa: s'ha de realitzar esport, s'ha de previndre i hem de buscar eixe punt, s'ha de canviar la normativa. Ahir mateix, la consellera de medi ambient va signar una resolució que anul·la l'anterior resolució, per tant, que ja no té ningun efecte l'anterior resolució, i que inicia el tràmit per a una nova normativa i que es puga adaptar..., i que totes les carres que vosté ha dit es puguen fer, que es tinguen les condicions necessàries perquè es preserve també el medi ambient, i que puguem arribar a eixe equilibri.

I, sobretot, la voluntat, tant de la conselleria de medi ambient, com de l'agència valenciana d'emergències com la Direcció General d'Esport de la nostra conselleria, és preservar les dos qüestions: l'esport, el medi ambient i la prevenció de riscos. Això és possible fer-ho, cal canviar la normativa. Ahir mateix es va signar eixa resolució que iniciava el procediment per a canviar la normativa i que derogava l'anterior resolució.

Per tant, continuem de moment fins a la nova normativa, en la normativa del 2008, que és la que estava d'aplicació fins ara. I estem segurs que en eixa comissió formada pels diferents agents competents podrem arribar a solució i podrà haver-hi esport, i al mateix temps preservar el medi ambient.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Noelia Hernández a l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

La senyora Hernández Sánchez:

Muchas gracias, señor *president*.

Desde la última crisis, desde la crisis de 2007, estamos siendo testigos de un fenómeno de concentración bancaria que cada vez es más evidente en nuestro país. Vamos camino de quedarnos prácticamente con cuatro o cinco entidades financieras en nuestro país, mucho fruto de la deficiente gestión de algunas de las entidades, sobre todo las cajas de ahorros.

Este proceso de concentración bancaria ha llevado a que muchas de estas entidades hayan cerrado oficinas con criterios de rentabilidad, olvidándonos que las entidades financieras son empresas, pero que los servicios que prestan también tienen un carácter social. Y normalmente las oficinas que se están cerrando, muchas de ellas están en municipios muy pequeños.

Muchas veces se nos dice que la alternativa a las oficinas bancarias hoy en día es internet, pero tenemos que recordar que en muchos de estos municipios bancarios ni siquiera hay redes de telecomunicaciones. O la falta, el mapa de cero g

que tenemos en España, afecta a gran parte de estos municipios. Y no solo eso: muchas de estas localidades, su población está muy envejecida.

Por lo tanto, no le vamos a decir a una persona de ochenta, noventa años que aprenda a usar internet para hacer sus transacciones financieras, y sin embargo se ha quedado sin cajero o sin oficina bancaria en su pueblo.

El IVF lanzó el plan de exclusión financiera, para intentar solventar este problema, pero tenemos una vez más que la Diputación de Alicante se ha negado a participar en este plan. La autodenominada «dipu de los pueblos», no sabemos exactamente de qué pueblos es, a qué se dedica, porque un problema como este, que sí que necesita solución y necesita de intervención está negándose a participar.

La excusa es que ellos no quieren financiar bancos. Sin embargo, se nos olvida que el gobierno central ha empleado 60.000 millones de euros en rescates bancarios, porque ellos consideran que es un sector clave. En lugar de hacer frentismo político con una situación como esta, que se une a la negativa a unirse al Fondo de cooperación municipal, por ejemplo, están simplemente negándose a cualquier iniciativa que parta del Consell del *botànic*, y aprovechar para hacer, como he dicho, frentismo político.

¿Qué alternativas se nos dan desde la Diputación de Alicante? Decir que a los bancos que participan en las licitaciones de la diputación se les va a valorar positivamente que abran alguna oficina en un municipio, sin ser obligatorio, con lo cual quedará al libre albedrío de la entidad financiera que gane el concurso.

O tener un autobús de gira por los diferentes municipios, que cubra este servicio. Que se nos olvida que este autobús probablemente también tendrá coste y tendrá muchísima menos calidad de servicio.

Como diputada alicantina, me preocupa la situación de muchos de estos municipios pequeños de nuestra provincia que requieren de actuaciones, y por eso quería preguntarle cómo afecta a los pueblos alicantinos esta nueva negativa de la Diputación de Alicante, y que quedan fuera del plan de exclusión financiera del Instituto Valenciano de Finanzas.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller. Efectivament, dirigixca's vosté al micro, però... Ho té difícil, però sabem que la resposta serà útil. Però dirigixca's vosté al micro.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president, moltes gràcies.

Respecte a la pregunta que fa la seua senyoria, incidix pel que fa a la província d'Alacant, és un problema gravíssim, molt

greu. És un problema que ja ha estat objecte de tractament en esta cambra, a propòsit del problema que representa per a la Comunitat Valenciana en general. Però ara parlem d'Alacant.

El tancament d'oficines bancàries, que deixa una quantitat creixent de municipis sense cap oficina. Es tracta d'un problema seriós, perquè incidix principalment, com vosté ha dit molt bé, en àrees de poca població i majoritàriament envellida que, per les característiques del territori, per l'escassetat de població mateixa i per l'edat avançada de les persones que hi viuen, tenen el risc d'acabar en una situació d'exclusió financera, i ser este un factor més de repulsió de la població i de la activitat econòmica.

És a dir, engendra un procés de retroalimentació, de desertització d'estes parts. Sobretot en gent major que no té facilitats de treballar amb les noves tecnologies. Perquè estem parlant de persones que han perdut la capacitat de conduir o mai l'han tinguda, que no estan familiaritzades amb les noves tecnologies, per a fer ús de la banca electrònica i d'àrees que pel seu despoblament no poden comptar tampoc amb un servei públic de viatgers amb horaris i freqüències adients, perquè estes persones puguen desplaçar-se a municipis veïns.

Concretament, a la província d'Alacant, segons dades de finals de febrer del 2017 hi havia un total de 33 municipis sense cap oficina bancària o caixer automàtic, i altres 31 municipis on tan sols n'hi havia una oficina o un caixer.

Per tant, en risc molt greu de passar a engrossir el grup de localitats sense presència física de cap entitat financera, si pensem que per exemple el primer trimestre d'enguany han tancat dotze oficines bancàries a la província d'Alacant. Dotze. Només el primer trimestre de l'any 2017.

Efectivament, com vosté ha dit, el Consell és conscient d'esta problemàtica, i davant la preocupació mostrada per alguns representants dels governs municipals, l'Institut Valencià de Finances va prendre la iniciativa, fa mesos, fa bastants mesos, de contactar amb les tres diputacions provincials, per a plantejar possibles solucions per a tractar de mitigar la difícil tessitura en què es troben alguns municipis, quant al que es referix a la provisió de serveis financers.

A finals d'octubre passat el director general de l'IVF en persona es va reunir amb un dels tres vicepresidents de la Diputació d'Alacant per a compartir la preocupació i tractar que esta institució se sumara al projecte d'impulsar iniciatives tendents a pal·liar els efectes de l'exclusió financera.

En este sentit, l'IVF es va posar a disposició de la Diputació d'Alacant per a assessorar i col·laborar administrativament amb la institució i dur a terme alguna fórmula que permetera afrontar esta problemàtica.

No obstant això, malgrat la insistència de l'Institut Valencià de Finances, no s'ha rebut cap contestació de la diputació, i tampoc es té constància que haja adoptat cap iniciativa, excepte les que vosté ha plantejat respecte d'això.

Es tracta d'una actitud que sembla poc raonable ni tampoc acceptable d'una institució que, com a administració pública i territorial, té com a finalitat pròpia específica de garantir el

principi de solidaritat i d'equilibri intermunicipal en el marc de la política econòmica i social general.

Sembla més prompte que el Partit Popular de la Comunitat Valenciana té com a principi entorpir i posar entrebancs a l'acció d'este Consell, encara que siga a costa de l'empitjorament en les condicions i la qualitat de vida dels valencians. Si no, sincerament no s'entén.

El problema d'exclusió financera en la província d'Alacant és gravíssim i afecta justament als segments de la societat que estan per elles mateixes més vulnerables a este tipus de factors.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Fabiola Meco, a la consellera de justícia, administració pública. Diputada, té vosté la paraula.

La senyora Meco Tébar:

Bona vesprada, senyora consellera.

La pregunta que le formulo esta tarde tiene que ver con el Instituto de Medicina Legal, un gran desconocido para la ciudadanía, que solo lo relaciona con la práctica de autopsias, de defunciones, pero su actividad, como sabemos, va mucho más allá: abarca lesiones, valoraciones de daño en accidentes de tráfico, intoxicaciones etílicas, alimentarias, pruebas genéticas, medioambientales y violencia de género, que le hemos ampliado en esta cámara, a propuesta de mi grupo sus competencias para trabajar en la materia con los datos que posee.

Pero mi pregunta, señora *consellera*, va referida a los nombramientos de dirección y subdirección de este instituto público de transcendencia para la ciudadanía. ¿Qué criterios se han seguido al respecto?

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez*)

La senyora vicepresidenta primera:

Sí, *consellera*.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, presidenta.

Buenas tardes, señora Meco.

Le puedo informar que para la provisión de estos puestos, como cualquier otro, de libre designación, hemos seguido el procedimiento legalmente establecido y que, como usted debe de saber, está contemplado en el Real decreto 1.451/2005, y también en el ROF del IML, Decreto 62/2007. Estos puestos, tras ese procedimiento y la valoración de los méritos de las personas que concurrieron, se nombraron por libre designación.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, *consellera*.

Señora Meco, cuando quiera.

La senyora Meco Tébar:

Señora *consellera*, mi pregunta no es fruto de la improvisación. Está documentada y fundada en derecho. Tengo en mi poder una resolución de la Dirección General de Justicia, dependiente de su *conselleria*, de fecha 19 de enero de 2017, que marca los déficits, y solo hay que leerla con detenimiento. Yo lo he hecho. Me he tomado la molestia.

Le pongo en antecedentes a usted y a sus señorías, para que sepan la enjundia de lo que traslado esta tarde. La base segunda de la convocatoria del concurso de libre designación para esos puestos, directores, subdirectora del Instituto de Medicina Legal,

Dice: «Se presentará con la instancia una memoria firmada, en la que en una extensión no superior a cinco folios el candidato realizará un análisis de las tareas del puesto solicitado, condiciones y medios necesarios para su desempeño, propuesta de mejora en el desarrollo de las funciones y todas aquellas cuestiones que el aspirante considere de interés o importancia, con base en la descripción de las funciones del puesto.»

La información solicitada tiene que ver, señora *consellera*, con un proyecto de gobierno y de gestión de un organismo público, dependiente o vinculado a su *conselleria*, puestos estos a los que se accede por un concurso público por el procedimiento de libre designación. La aplicación debida de la ley de transparencia debería haber favorecido el conocimiento de esas memorias de los concursantes finalmente designados para esos cargos.

No fue así. En esa resolución se dice que estas memorias no se pueden dar a conocer, porque son documentos de carácter personal. Y esta argumentación se hace con base a las leyes de transparencia, la autonómica y la estatal. Tómese la molestia, señoría, no hay epígrafe en esas leyes de transparencia que justifiquen esta opacidad, no lo hay.

Pero hay más, señora *consellera*. El procedimiento de libre designación del personal funcionario al servicio de la